

Izbaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K
3/4 10 „
1/2 5 „

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob no-rem letu „Kazipot po Goriskem in gradiščanskem“ in „Kazipot po ljubljani in kranjskih mestih“, dalje dva-krat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštah“ ter mesečno prilogo „Slovenski Tehnik“.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici Rev. 7 I. nadstr. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček. Na naročila brez doposlane naročnine se ne vsitamo.

Oglasi in poslanice se računajo po Petit-vrstah de-ckano 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka vrsta. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru.

Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

„Vse za narod, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

Izbaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nad tr-
turi. Je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12.
je ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in
od 9. do 12. dopoldne. Upravnništvo se na-
v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni.
Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.
Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.
Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne
spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le
upravnistvu.

„PRIMOREC“ izbaja neodvisno od „Soče“ vsak
petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v
naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Šolski
ul., Jellersitz v Nunski ul., Ter. Leban na tekalšču Jos
Verdi, Peter Kriebelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v po-
kopališčni ulici, I. Matiusi v ulici Formica, I. Hovaški
v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič
na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Izvoz na drž. kolodvoru v Gorici.

Vprašanje

poslanca Štreklja in tovarišev na
Njegovo Ekscelenco železniškega
ministra radi potrebnih udobnosti
na državnem kolodvoru v Gorici
gledé na izvoz.

Nova železniška zveza s Trstom ima
vezati jug s severjem po krajši poti nego
prejnjša železniška zveza. Umevno, da se je
radi tega izvoz naših pridelkov obrnil na novo
železnico. Ali tačas, ko se je otvorila nova
proga, se je pokazalo, da se ni skrbelo nič
za udobnosti, katere so neobhodno potrebne,
da pošiljatelj delikatnih pridelkov ne trpi
škodo. Lani je bilo vse narobe na državnem
kolodvoru gledé izvoza, in odpošiljatelji so
trpeli škodo. Če so se pritoževali, so uradniki
zmigavali z rameni. Prav pridno pa je pose-
gala tu vmes nemška predrznost. Namesto da
bi se gledalo na to, da se čimprej odpravi
škodovanje domačinov, se jih je prav pridno
mučilo z nemščino ter z izpraševanjem, če
znajo nemški. Ljudje, ki ne poznajo deželnih
jezikov, ne tičejo na državni kolodvor v službo.
Kakšne neumnosti delajo, se vidi iz tega, da
je tak uradnik napisal na slovensko spremenico
paketa, ki je poslal led v Kanal, —
„1 Stück Leder“.

Lani so špediterji predložili železniški
upravi spomenico z zahtevami, katerim potreba
neobhodno ugoditi.

Ker pa vse kaže, da utegne ostati letos
pri starem, ker še ni poskrbljeno, da bi se
mogel vršiti izvoz brez škode odpošiljateljev,
vprašamo Njegovo Ekscelenco, železniškega
ministra:

1. Ali mu je znano, da so se pokazali
lani gledé izvoza raznovrstni nedostaki, vsled
katerih so imeli odpošiljalci domačih pridelkov
škodo, nedostaki, katere treba takoj odpraviti?

2. Ali hoče ukreniti vse potrebno gledé
skladišč, vlakov, zadostnega in sposobnega
službenstva tako, da se bo mogel vršiti izvoz
le v bližnji spomladi hitro, brez ovir, v ko-

rist in ne v škodo prizadetih razpošiljevalcev
domačih pridelkov?

V Gorici, dne 27. febr. 1907.

To vprašanje je bilo stavljeno v četrti
seji deželnega zbora dne 27. febr. t. l.

Cestno omrežje v deželi.

Predlog

deželnega poslanca dr. Dragotina
Treo, zadevajoč cestno omrežje v
deželi.

V letošnjem zasedanju se je predložil
deželnemu zboru zakonski načrt, ki se tiče
zgradbe in vzdrževanja javnih cest in poti.

S tem zakonskim načrtom se odpira de-
želnemu odboru za bodočnost nov delokrog,
kar se je pa zamudilo v preteklosti, moralo
bi se popraviti drugim potom, paralelno s po-
pravljenim zakonom.

Cestno omrežje v naši deželi ni izdelano
in urejeno pa enotnem načrtu. Erarične ceste
se ne vežejo s skladovnimi in občinskimi
cestami v prometno enoto, nasprotno je na
premnogih krajih opaziti prereze in primanj-
ljaje, ki ne odgovarjajo sedanjim prometnim
potrebam.

Ni tukaj mesto, reševati vprašanje, ali
bi se dalo tem nedostatom od pomoči z nek-
danjimi deželnimi cestami, ki so obstajale po
zakonu z dne 29./4. 1864. Ne le, da je od-
govor glede na druge deželne skušnje dvomljiv,
temveč tudi položaj je tako aktualne važnosti,
da se je treba lotiti rešitve na podlagi se-
danje razvrstitve cestnega omrežja v deželi in
to razvrstitve šele eventualno spremeniti, ako
bi se pozneje izkazala za to neobhodna po-
treba.

Za sedaj je nujno, podvreči
sedanje cestno omrežje v deželi
strokovni reviziji in pridobiti si
načrte za enotno popolnitev istega,
načrte, ki bi služili v podlago na-
daljnemu delovanju, načrte, ki bi
nam najboljše pokazali način in
primerna sredstva za zaželjeno
popolnitev naših zvez.

Revizija bi torej obsegala

1. splošen načrt obstoječih cest v
deželi;

2. splošen načrt tistih javnih cest, ki
so potrebne v dosego enotnosti cest-
nega omrežja in

3. podrobne načrte vsaj tistih javnih
cest, katerih zgradba ali preureditev
je postala z ozirom na sedanje prometne raz-
mere neobhodno potrebna.

Da je splošen in obšerkoristen pregled
po celi deželi in vsled tega tudi primerna di-
rektiva mogoča le iz središča dežele,
ni treba posebej dokazovati. Kamor pogledamo,
v okolico goriško in Brda, na Kras in v vi-
pavsko dolino, v gore in menda tudi v Fur-
lanijo, povsod vidimo, da je za ceste v posa-
meznih okrajih še kolikor toliko skrbnjeno, da
pa manjka pravih zvez med okraji in celó
deželnimi deli, ker manjka enotnega splošnega
načrta. Posamezni cestni odbori se trudijo in
žrtvujejo — kolikor je le mogoče — sredstva
za načrte in izvršitev istih, ali dostikrat stoji
stvar tako: en okraj dostikrat tudi velik del
okraja smatra za važno in splošno koristno
prav tisto cestno zvezo, za katero se drugi
del okraja ali sosednji okraj ne more navdu-
šiti in narobe. Ob spremembi prometnih raz-
mer, nastalih vsled nove bohinjske železnice,
postaja to zlo še toliko večje...

Z napravo splošnega načrta za de-
želo se pride temu zlu v okom, s prireditvijo
podrobnih načrtov za neobhodno potrebne
cestne zveze pa se najdejo pota in sredstva
za odstranitev tega zla.

Pred vsem naj bodo omenjene erarične
ceste! Erarične ceste v deželi so nedostadne
toliko glede njihove dolžine kolikor glede nji-
hove izpeljave. Cestni erar je že v marsika-
teri kronovini pomnožil svoje omrežje ali je
bistveno preuredil, tako v sosednji Kranjski,
kjer je v teku zadnjih let predelal z ogromnimi
troški vso svojo glavno progo po Dolenjskem
od Ljubljane do hrvatske meje. Na Goriškem
pa kar ne pride dalje niti s preuredbo proge
v tolimskem okraju in sprejem nekaterih
cest, zadnjič tako važne cestne proge Gorica-
Krmim med državne ceste je odklonil — z
neznatno podporo. In vendar ima cestni erar

na cestnem omrežju goriško-gradiščanske de-
žele jako važen interes. Vsa trgovina in promet,
vsa nova državna železnica kažejo na interes
— in tudi — last non least — strate-
gični oziri silijo vlado v to, da se ozira ne
le platonično temveč z energičnim dejanjem
na naše cestno omrežje.

Cestni erar se bode prej ali
slej odločil, prevzeti nekaj glav-
nih prog sedanjih skladovnih cest
v omrežje eraričnih cest ali pa
bode moral vsaj zgradbo in pre-
ureditev nekaterih naših cest pod-
preti z najizdatnejšimi državnimi
sredstvi!

V dosego tega namena pa ne more za-
dostovati sedanje neorganizovano stanje
naših cest; za to neobhodno potrebujemo
splošnega načrta deželnega cestnega
omrežja in stika s c. kr. vlado iz središča
dežele na tej zadobljeni podlagi.

Na tej podlagi bode tudi deželna
uprava dosti lažje presodila, katere ceste
so splošnega ali le bolj krajevnega
pomena in temu primerno določila
nujnost in visokost deželnih pri-
spevkov. Vsekakor bode morala deželna
uprava zapreti ali vsaj omejiti svoje vire za
tiste podpore, ki so dane brez splošnega in
stvarnega cilja sedaj tej sedaj onej vasi —
temu ali onemu na ljubo — dostikrat v pri-
krašanje splošnih deželnih koristi.

Konečno bode na tej podlagi mogote
našim zares prometem boj bojujočim okraj-
nim cestnim odborom in pa občinam
izvrševati svojo nalogo.

Splošen načrt za deželo in pa krajevne
potrebe v okrajih silijo namreč že samo ob
sebi, da se izvrše podrobni načrti za
posamezne cestne okraje in občine.
Ako se pa breme posameznih za-
državo ali vso deželo važnih skla-
dovnih cest odzame okrajnim
cestnim odborom od cestnega
erarja ali olajša potom večje de-
želne podpore, potem šele se bodo
ti okrajni odbori lahko nekoliko
oddahnili ter preuredili svoje
okrajne ceste (v pravem pomenu besede)

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

„Treh mušketirjev“.

Francoški spisal:

ALEXANDRE DUMAS.

(Dalje.)

VII.

D'Artagnan, je v zadregi, toda jeden naših starih znancev
mu pride na pomoč.

D'Artagnan se je torej vračal ves zamišljen do-
mor; bil je še dosti zadovoljen z vrečo, ki mu jo je
bil dal Mazarin, in sanjal je o tistem lepem dijamantu,
ki je bil nekdanj njegov in ki ga je videl za trenutek
bleščati na prstu prvega ministra.

— Če pride ta dijamant še kdaj v moje roke,
pravi sam pri sebi, naredim takoj denar iz njega,
kupim si malo posestva v obližju gradu mojega očeta,
ki je zelo prijetno bivališče, toda vse, kar pripada še
njemu, je majhen vrt, komaj tako velik kot poko-
pališče Nedolžnih. Tu bom potem čakal v svojem ve-
ličastvu, da pride kaka bogata dedinja, ki jo zapelje
moj lep obraz, da me vzame za moža; potem dobim
tri sinove: prvega naredim za velikega gospoda, kot
je Athos; drugega za lepega vojaka, kot je Porthos;
tretjega za prijaznega opata, kot je Aramis. Pri moji
veri! to bi bilo mnogo bolj nego to življenje, ki ga
živim; toda žal, Mazarin, je stiskač, ki nikdar ne da
tega dijamenta iz rok meni na ljubo.

Kaj bi bil rekel d'Artagnan, ko bi bil vedel, da
je dala kraljica ta dijamant Mazarinu, da bi ga izročil
njemu?

Ko je prišel v ulico Tiquetonne, mu je udaril na
uho glasen šum; krog njegova stanovanja se se zbi-
rale številne gruče.

— Oh! oh! je vskliknil, ali je ogenj v hotelu
Chevrette, ali se je morda resnično vrnil soprog lepe
Magdalene?

Ni jedno ni drugo: Ko se je d'Artagnan približal,
je zapazil, da se niso zbirale množice pred njegovim
stanovanjem, temveč pred sosednjo hišo. Slišalo se je
glasno vpitje, ljudje so tekali z bakljami gor in dol,
in pri svitu teh bakelj je zapazil d'Artagnan uniforme.

Vprašal je, kaj se godi.

Odgovorili so mu, da je neki meščan z dvajsete-
rimi prijatelji napal voz, ki ga je spremljala kardina-
lova eskorta, toda ta je dobila pomoč, in meščani so
moralí bežati; njihov vodja se je zatekel v sosednjo
hišo, ki so jo sedaj preiskovali.

V svoj mladosti bi bil d'Artagnan stekel tja, kjer
je videl uniforme in pomagal bi bil vojakom proti
meščanom. Toda tista vročernost ga je bila že mi-
nila; sicer je pa imel v žepu kardinalovih sto pištol
in se ni hotel podajati v nevarnost med te gruče.

Odšel je v stanovanje, ne da bi bil še dalje kaj
izpraševal.

Nekdaj je hotel d'Artagnan vse vedeti; sedaj je
vedel vedno dovolj.

Lepa Magdalena ga ni pričakovala, ker je mislila,
da prenoči d'Artagnan, kot jej je bil rekel, v Louvru;
sprejela ga je torej z velikim veseljem vsled tega ne-

pričakovanega prihoda, ki jej je bil tem ljubši, ker
se je silno bala, kaj se zgodi na ulici in ker ni imela
nobenega Švicarja, da bi jo bil varoval.

Hotela je torej začeti z njim pogovor ter mu pri-
povedovati, kaj se je bilo zgodilo; toda d'Artagnan
jej je naročil, naj mu prinese večerjo v njegovo sobo
ter naj priloži tudi steklenico starega burgundca.

Lepa Magdalena je bila navajena ubogati po vo-
jaško, to se pravi na migljaj; to pot pa se je d'Ar-
tagnan toliko potrudil, da je govoril, postregla mu je
torej s podvojeno točnostjo.

D'Artagnan je vzel ključ in svečo ter šel v svojo
sobo. Da bi prihranil pri najemnini, se je bil zado-
voljil s sobo v četrtem nadstropju. Ker spoštujemo
resnico, povemo njej na ljubo, da se je nahajala nje-
gova soba prav pod kapom in čisto pod streho.

To je bil tisti Ahilov šator, kjer je bival. D'Ar-
tagnan se je zapiral v to sobo, kadar je hotel kazno-
vati lepo Magdaleno s svojo odsotnostjo.

Prva skrb mu je bila, da je šel zaklenit vrečico
v staro pisalno mizo, ki je pa imela novo ključavnico;
še vsebine ni pregledal, da bi se prepričal, koliko je
v vreči; potem, ko je bila večerja pripravljena in so
mu prinesli vina, je odslovil strežaja, zaprl vrata ter
sedel za mizo.

Tega ni storil zato, da bi premišljeval, kot bi si
kdo utegnil misliti, ker d'Artagnan je bil tega mnenja,
da se mora vsaka stvar izvršiti o pravem času. Lačen
je bil, in je večerjal, po večerji pa je legel v posteljo.
D'Artagnan tudi ni bil izmed onih ljudi, ki mislijo,
da pride ponoči pametna misel; d'Artagnan je po-
noči spal. Nasprotno pa je imel jutraj, ko je bil ves

in olajšali lahko tudi nekatere občine s prevzemo važnejših občinskih cest v skladovne ceste!

To bi bila zaželjena popolnitev in delna preureditev cestnega omrežja v deželi. V ta namen bode treba torej izdatno povišati državno in deželno pomoč, neobhodno potreben predpogoj pa je tudi tukaj tehničen našt rt te popolnitve v splošnem in vsaj glede najvažnejših zgradb in preureditev vsakega okraja v podrobnem.

Jasno je, da cestni odbori in občine teh stroškov ne zmorejo in da sploh niso v položaju kot manjše avtonomne korporacije lotiti se tega dela. To se da doseči le z združenimi močmi.

V to bi se morali zediniti:

1. Deželna uprava, katera bi morala potom deželnega nadinženerja, pritegnivši potrebno provizorično tehnično osebje, prevzeti vodstvo tega dela in pokritje stroškov za splošne in podrobne načrte v glavnem, ter stopiti radi sopomoči in prispevkov v potrebno zvezo s c. kr. vlado in okrajnimi cestnimi odbori;

2. c. kr. vlada, katera bi prispevala z denarnimi sredstvi in podpirala izvršitev načrtov s sodelovanjem c. kr. inženjerjev dotičnega glavarstva, eventualno z odreditvijo enega ali dveh tehničnih moči v ta namen;

3. okrajni cestni odbori, kateri bi prispevali za posamezne podrobne načrte, ki so potrebni, z denarnimi sredstvi in sicer razmerno po visokosti stroškov teh načrtov dogovorno z deželnim odborom in

4. posamezne občine v enakem razmerju, ako bi se potreba podrobnih načrtov za kako občino v teku dela izkazala.

Ob skupnem sodelovanju bi bila v teku dveh, treh let naloga izvršena.

Tehnično osebje, ki se dobi sedaj od c. kr. vlade ali zasebno gotovo na razpolago, bode našlo tudi pozneje v naši deželi, kjer nam tehnikov v tako občutljivi meri manjka, lahko dela in mesta, ako bi jih deželna uprava sama več ne potrebovala; saj bode to razširjenje dela že novi stavbinski red povzročil, ako naj ne ostane na papirju (regulacije, itd.).

Z opravljenim delom bi deželna uprava cestno vprašanje enotno rešila in mnogoštevne tozadavne nedostatke in večne pri- tožbe v deželi na jeden mah odstranila.

Moj predlog se glasi:

Visoki deželni odbor skleni:

1. Deželni odbor se pooblašča ukreniti vse potrebno, da se doseže popolnitev in preureditev cestnega omrežja v deželi ter se mu v dosego splošnega in podrobnih načrtov cestnega omrežja naroča, stopiti v zvezo s c. kr. vlado in okrajnimi cestnimi zastopi ter pridobiti potrebno provizorično tehnično osebje pod vodstvom deželnega stavbinskega urada.

2. Deželni odbor se pooblašča v ta namen razpolagati s potreb-

nimi deželnimi sredstvi iz teko- čih računov za sedaj v najvišjem znesku 10.000 kron.

V Gorici, dne 27. svečana 1907.

Melioracijski prispevek za kraške pašnike. Predlog

deželnega poslanca dr. Dragotina Troo radi melioracijskega pri- spevka za kraške pašnike.

V deželnozbornem zasedanju l. 1905. se je sprožila misel, uplivati na hitrejšo melioracijo krasovitega sveta potom spremembe kamenitih in pustih pašnikov v senožeti z deželnimi in državnimi prispevki. Deželni zbor se je odzval dotični moji inicijativi in dovolil v ta namen letne podpore 2000 K, ki se je stavil že v deželni proračun za leto 1905. To ni bilo dosti, ali vsaj začetek je bil. Deželni odbor je potem posredoval v dosego prispevka iz melioracijskega zaloga pri c. kr. vladi, katera je po daljših zamudah konečno v letu 1906. dovolila iz tega zaloga istotako 2000 K, to pa šele za leto 1907. V tem času se je bil od deželnega odbora že stavil v proračun za leto 1906. drugoletni donesek 2000 K, vsled pozne vladne rešitve, omejene na leto 1907. pa je bil zapadel prvi donesek 2000 K iz leta 1905.

Za tekoče leto 1907. je torej v označeni namen na razpolago vladni prispevek za leto 1907. v znesku 2000 K in deželnozborna prispevka iz leta 1906. in 1907. a 2000 K . . . 4000 „

Skupaj . . . 6000 K.

To je sicer mala svota, ki daleč ne odgovarja intencijam sproženega predloga in ne more dovesti tako hitro kakor bi bilo želeli, k splošnemu predelovanju in zboljševanju razdeljenih pašnikov; vendar pa bode tudi ta svota neko merilo, v koliko so posestniki krasovitih tal za take melioracije uneti. Zgla- silo se je že takoj prvo leto nekaj prsilcev; ako pa se akcija razglasi, bode jih vse polno in čim večje bode njih število, tem večji bode vspeh — s tem pa tudi potreba, povišati ta neznat! melioracijski prispevek na primeren znesek, primeren namreč veli- kemu obsegu krasovitega sveta in nujni po- trebi, pripomoči kraškemu prebivalstvu, ki se je pričelo že v tujino izseljevati, do večje gospodarske inicijative na domačih tleh.

Povdarjati je treba tukaj še enkrat: Ta akcija, izvršena s primernimi sredstvi, privedla bi v doglednem času do tega, da bi goriški Kras takorekoč izginil pod zeleno rušo nove zemeljske plasti, živinoreja bi se povzdignila z zboljšanjem krmil, za senožeti nerabni kosci pašnikov bi se zasadili z borovjem, in kar ni najzadnje — zaledje Trsta bi nudilo milijonom avstrijskih in neavstrijskih potujočih tujcev čisto drugo prijaznejše lice, kakor sedaj.

V dosego tega cilja usojam si predlagati: Visoki zbor skleni:

I. Visoki deželni zbor naj bla- govoli povišati letni prispevek za melioracije krasovitih pašni- kov v senožeti na letnih 3000 K.

II. Deželni odbor se pooblašča, da v povišanje sedanjega fonda dvigne že v proračunu leta 1906. stavljenih 2000 K iz blagajni- škkih preostankov ter jih porabi v označeni namen v smislu melijo- racijskega načrta.

III. Deželnemu odboru se na- roča storiti potrebne korake, da zagotovi tudi c. kr. vlada za nadalje svoj prispevek povišan na 3000 K.

V Gorici, dne 27. februarja 1907.

POROČILO o delovanju Soske podružnice S. P. D. v letu 1906.

(Dalje.)

Odbor je veliko občeval pisмено in osebno s fotografom g. Jerkičem zaradi izgo- tovitve slik za reklamne omarice na kolod- vorih. Ker pa društvo ni moglo prevzeti ve- likih stroškov, ki bi nastali, ako bi hodil fo- tograf cele tedne okoli, zmenili smo se, da sestavi polagoma, uporablja razne prilike, primerno zbirko slik najlepših naših krajev v planinah. Ko bo dovršena, napravijo se oma- rice, kakor je bilo že pri lanskem občnem zboru dovoljeno.

Z veseljem moramo poročati, da se je pričelo buditi zanimanje za naše društvo tudi v Gorici in okolici. Prav je tako, da podpiramo drug drugega; v združenem delu je naša moč in zmaga. Hvala gospodom, ki so se žrtvovali za dobro stvar in pridobivali podružnici novih članov. Toda nikakor ne zadostujemo plemen- itim namenom plan. društva, ako ga samo gmotno podpiramo, marveč naša dolžnost je tudi, da v nemamo v članih navdušenje za tu- ristiko, ki nam nudi v krasni prirodi dušev- nega in telesnega razvedrila in krepiča. Žal, da se nam v preteklem letu ni nudila prilika, storiti kaj izdatnega v tem oziru. Glavna ovira je bilo neugodno vreme, ki nam je pre- križalo vse naše načrte. Le dne 23. junija smo šli skupno na Kobiljno glavo, a tudi te- daj smo imeli smolo; vsled megla nismo mogli zakuriti velikanske grmade, nalašč zato postavljene. Isto se je ponovilo na predvečer sv. Cirila in Metoda. Društvo se je vdeležilo otvoritve poti na Jalovec in izleta na Črno prst. Vsled narodne slavnosti v Tolminu 8. sept. 1906. je odpadel izlet na Krn. Na slavn- nostnem prostoru je o tej priliki napravilo društvo krasen paviljon, kjer so se prodajale očnice, sleč, sir, maslo, skuta in razglednice. — Hvala gospicam, ki so se žrtvovale pri prodajanju v paviljonu, in vsem, ki so pripo- mogli, da društvo ni imelo stroškov s pri- reditvijo. —

Načelnik goriškega odseka g. dr. Tuma je pripisal obširno in zelo lepo ter zanimivo poročilo o svojem delovanju in o razmerah v Gorici in okolici glede planinstva. Njegove želje glede markacij poti in raznih naprav v okolici goriški mora novi odbor vsekakor upo- števat. G. dr. Tuma je priredil veliko število izletov in krasnih tur, žal, da je imel malo spremljevalcev, da včasih je bil na izletih — sam. Hvala mu, da se je tako vneto zanimal za našo društvo, pridobil mnogo članov in budil Goričane, da naj grede ven iz prašnega mesta v prelepo prirodo, krepit si duha in telo. Tudi mi jim kličemo za prihodnje se- zono: Prid' vrh planin, nižave sin! — Poro- čilo g. dr. Tuma sledi tajnikovemu poročilu.

Pismono poslovanje podružnice je bilo kaj živahno. Prejeli smo 85, odposlali pa 111 raznih dopisov, a mnogo zadev je opravi- ljen ustmeno o raznih prilikah, da se je do- pisovanje omejilo. Vložili smo prošnjo za po- poro na železniško direkcijo in na deželni zbor goriški. Upamo, da te prošnje ne bodo brezuspešne, posebno ker nam pojdejo na roko uplivne osebe, ki so društvu — zelo na- klonjene!

Glavnemu društvu podružnica ni mogla odšteti članarine za l. 1906., a v prihodnje hočemo ta prispevek točno plačevati, ker bi drugače centralni odbor ne mogel pošiljati našim članom „Planin. Vestnika“. Zato upamo da nam osrednji odbor blagovoljno odpusti dolžni prispevek za l. 1906. (Konec pride.)

DOPISI.

Iz Puyss. — V „Gorici“ z dne 26. pr. m. se hoče naš „nedolžni“ podžupan Brezja- ki sliši na ime „sveti Mikil“, opravičevan vsled „Sočinega“ poročila o nedostojnem plesu in pretepu, ki se je vršil na pustni torki oziroma pepelnico sredo v njegovi kmeti. Vse, kar je ta „sveti mož, kurator Benjamin“ skvasal v omenjeni številki „Gorice“, ni nič drugega kakor grda neresnica, česar se na pa ne šteje v greh, ker jo je obelodanil „resnicoljubni“ „Gorici“. Da bi vsaj držal zik za zobmi in se j. trkal na prsa! Prav, da je na pustni tork navada, da se zberejo veseljaki ter hodijo okrog z godbo na čep pobirat klobase, potem pa gredo v gostino pit. Morda je to navada v njegovi kmeti, ko god je ne poznamo, ker že več let se ni po- petilo kaj takega. Torej o kakšni navadi nima govora. Govori dalje, da se na pustni tork prireajo pri nas veselice brez licence. Sem vemo vsaj, da je on do sedaj ni plačeval, če so hoteli mladeniči prejšnja leta prirediti napredni krčmi na pustni tork kak ples, ki morali pošteno plačati določeno svoto, drugač bi jih bili razgnali še pred časom. Seveda je „Mikilu“ se ples brez licence. To si zapo- nimajo za bodoče. Da se je plesalo do jutra, j. čez polnoč, pričajo plesalci sami. „Mikil“ seveda ne ve, ker je bil najbrže vinjen — stilničarka sama je prosila fante, naj se od- (Dalje v prilogi.)

svež, ves preroben, najboljše misli. Dolgo ni že imel prilike, da bi bil zjutraj premišljeval, toda ponoči je vedno spal.

O prvem svitu se je vzbudil, skočil s postelje z uprav vojaško odločnostjo ter začel hoditi premišlje- vaje po svoji sobi gor in dol.

— Leta 43., si je rekel, nekako šest mesecev pred smrtjo pokojnega kardinala, sem dobil pismo od Athosa. Kje je že bilo? Čakajmo... Ah! bilo je pri obleganju Bezančova, spominjam se... jaz sem bil v prekopu. Kaj mi je poročal? Da stanuje na malem posestvu; toda kje? Čitati sem hotel ravno to mesto, ko mi je piš odnesel pismo. Nekdaj bi ga bil šel iskat, in naj bi ga bil odnesel veter že na tako skrit prostor. Toda mladost je velika napaka — kadar človek ni več mlad. Pustil sem svoje pismo, da je neslo Athosov naslov Špance, ki ga ne morejo prav nič rabiti in ki bi mi ga lahko poslali nazaj. Na Athosa torej ni več misliti. Kaj pa Porthos...?

Dobil sem pismo od njega: vabil me je na velik lov na svoje posestvo, za mesec september 1646. Po nesreči sem bil tedaj v Béarnu vsled smrti svojega očeta, in pismo je šlo tja za mano; ko je prišlo tja, sem bil že odpotoval. Toda šlo je še za mano ter dospelo v Montmedy nekaj dni potem, ko sem jaz zapustil to mesto. Slednjič me je našlo to pismo me- seca aprila; toda, ker se je zgodilo to šele aprila 1647. in ker se je glasilo povabilo za september 46., nisem mogel tega izkoristiti. Poiščimo torej to pismo, shra- njeno mora biti med vrednostnimi papirji.

D'Artagnan je odprl zabojček, ki je ležal v kotu sobe, poln pergamentov, ki so se nanašali na d'Ar- tagnanovo posestvo, katero pa se dvesto let ni bilo več last njegove družine. Ko se je pokrov odprl, je d'Artagnan veselo vsliknil: spoznal je velikansko

pisavo Porthosovo in pod njo nekaj spackanih vrst, kot bi jih bile muhe načočkale, katere je pa pisala suha roka njegove častitljive soproge.

D'Artagnan ni imel veselja, da bi čital pismo, vsebino je itak poznal; pogledal je samo naslov.

Ta se je glasil: Na gradu Vallon.

Porthos je bil pozabil na vsako drugo pojasnilo. V svoji ošabnosti je mislil, da mora ves svet poznati grad, kateremu je on dal svoje ime.

— Vrag vzemi tega domišljavca! je vskliknil d'Artagnan; vedno isti! Meni bi pa hodilo prav, ko bi zašel pri njem, zakaj on nima potrebe denarja, ker je podedoval kakih osemsto tisoč lir od gospoda Co- quenarda. No, sedaj mi pa najboljši manjka. Athos je postal gotovo že cel idijot vsled pijače. Aramis se je pa pač pogreznil v morje svoje pobožnosti.

D'Artagnan je še enkrat pogledal v Porthosovo pismo. Ugledal je še neki »post-scriptum« ter čital v tem »post-scriptum-u« sledeči stavek:

Z isto pošto pošljem pismo tudi našemu častitlji- vemu prijatelju Aramis v njegov samostan.

— V njegov samostan! da; toda kateri samostan? V Parizu jih je do dvesto, v Franciji tritisoč. In potem je morda še tretjič izpremenil ime, ko je stopil v samostan. Ah! ko bi bil teolog in ko bi se le mogel spomniti na tiste teze, o katerih je tako izborno raz- pravljjal v Crèvecoeur-u z montdidierskim kuratom in s prednikom jezuitov, potem bi vedel, katero vedo posebno ljubi, in sklepal bi iz tega, katerega svetnika si je izbral za zaščitnika.

Kaj pa ko bi šel h kardinalu ter ga prosil do- voljenja, da smem obiskati vse mogoče samostane, celo ženske? To bi bilo neka; in morda bi ga našel tu, kot so našli Ahila... Da, toa s tem priznam že v začetku svojo nemoč, in v očeh kardinalovih sem pri

tej priči izgubljen. Velikaši so samo tedaj pravični in hvaležni, če se stori zanje kaj nemogočega. »Ko bi bilo mogoče,« pravijo, »bi bil storil to jaz sam.« In mogote imajo prav. Toda čakajmo še malo. Dobili sem tudi od njega pismo, od tega ljubega prijatelja, in sicer me je prosil v njem male usluge, katero sem mu tudi storil. Ah, da! toda kam sem zamešal to pismo?

D'Artagnan je trenutek pomislil ter stopil k ve- šalu, kjer je visela njegova stara obleka; iskati je svojo suknjo od leta 1648. in ker je zelo ljubil red, jo je res takoj našel na določenem klinu. Listal je po žepu ter vzel iz njega papir: bilo je prav Aramisovo pismo.

»Gospod d' Artagnan, mu je pisal prijatelj, menda veste, da sem se spri z nekim plemenitašem, ki me je pozval nocoj na trg Royal; ker sem pa jaz molč- cerkve in bi mi utegnili ta stvar škodovati, ko bi zaupal komu drugemu nego tako zanesljivemu prijatelju kot ste Vi, Vas prosim s tem pismom, da me pomagate v tej zadevi.

»Pridite skozi ulico Neuve-Sainte-Catherine: po- drugo svetilko najdete svojega nasprotnika. Jaz bom stal s svojim pod tretjo.

Ves Vaš Aramis.

Tu torej ni bilo niti običajnih pozdravov. D'Ar- tagnan je skušal obnoviti te spomine; takrat je bil šel na rendez-vous, našel tam svojega nasprotnika čegar imena ni nikdar zvedel, mu zadal z mečem udarec v roko ter se potem približal Aramis, ki je tudi že končal s svojim nasprotnikom ter mu prišep- sedaj od druge strani naproti.

(Dalje pride.)

stranjo, ker je že dve uri preč. Da bi šel popolnoma mimo Brezigerjeve krčme kak naprednjak iz Gorice, je laž iz ust „svetega Mikila“. „Majhen pretep je res bil“, nadaljuje Breziger, „a provzročili so ga ravno naprednjaki, ki so celo komedijo aranžirali“. Resnica je, da je bil pretep velik in ne majhen in tega je povzročila edinole „Mikilijeva zlahta“, t. j. njegovi prištasi, katere bi sedaj kaj rad prišteval naprednjakom. Aranžer cele komedije pa je bil, kakor dokazujejo fantje, on sam. Tudi vstopnina se je pobirala in vemo, da se je od nekega mladeniča zahtevalo celo 1 K vstopnine. Iz tega je razvidno, koliko resnice vsebuje dopis v „Gorici“.

Dodatno še nekaj, česar nismo še omenili v „Sočinem“ dopisu. Ravno na večer, ko se je vršila v Brezigerjevi krčmi omenjena pustna oziroma pepelnica komedija, so tudi krčmarja namreč Brezigerja zasrbele pete in začutil je veliko potrebo po starodavnem prijem se vedno priljubljenem „oberštajeršu“. „Orka srajca“, si je mislil, „če že vsi drugi, zakaj bi se tudi jaz ne zavrtel. Še Mojzes je plesal pred skrinjo zaveze in vendar je bil ta mož zelo pobožen in nihče mu ni štel tega za greh“. Ko je bila cela druhal že precej omamljena od „sladkega“ Brezigerjevega vinca, hotel je krčmar na slavnostni način proslavljati svojega boga. V sredo sobe si je dal postaviti „dopje“ vina, okoli katerega se je sukala več časa z nekim mladim možem. Kaj „špansko“ ga je bilo gledati, ko je tako „otroče - nedolžno“ slavil svojega „Baka“. „Kaj hočete, dragi moji, je večkrat vzdihnil ta „katoliški“ mož; danes je pač sveti Kurent. Človek si mora vendar kaj privoščiti. Toda glejte, da ostanete vsi, kar vas je okoli mene, zvesti katoličani!“ Lep zgled jim je dajal, zato so mu lahko hvaležni. Tudi našemu nuncu moramo le častitati, da ima tako zveste malikovalce.

Iz Vel. Zabelj, 24. svečana 1907. — V „Gorici“ št. 15. se je oglasil dopisnik iz Vel. Zabelj, kateri se je skopal z vso silo na njemu tako neljubega Durnika. Ta dopisnik se pri nas imenuje Krkolet, kateri je že pred leti prodajal po „Gorici“ svoje neumnosti. Ta svetnik je tako unet za sv. katoliško stvar, da kar gori. Pa kaj bi ne bil, saj je sin cerkvene ključarja. Gotovo bode imenovan za svetnika, še predno umrje, ako pojde tako naprej, kajti v obrekljivosti, škodoželjnosti in opravičljivosti je že napravil izpit. Krkoletu moram povedati, da je dopis v „Gorici“ o Durniku povsem neresničen in podlo obrekljiv. Ali ako se hočemo po časnihikih ravstati, kdo ima več, kdo manj, bi takih neumnosti ne zmanjkalo; ali za take bedarije je le bedasta „Gorica“, ki je tako svet list kakor ti. Ponašati se vendar pa moraš v javnosti, kajti celo kopo otrok imaš več kot Durnik, drugega nič, kajti ljudje pravijo, da ti je hudič odrezal duo pri žepu, kakor pri farski malhi. Kar pa praviš, da bi se Durnikovi možgani zmešali zaradi „tistega“, verjem mi, da se mu ne bodo, kajti svobodnimislilnim ljudem se tako hitro ne zmešajo, kakor se nekaterim ženskam. Če jim ljubček odpove, jo popihajo po svetu s trebuchom za družbo in si izvolijo samostansko življenje! Kar se pa tiče društev kmetijskih, ti pa svetujem, da prav molčiš, ker te nič ne briga, ker nisi v nikakem ud. Durnik pa je še vedno v osrednjem odboru vin. društva. Društvo se pa bolj informiraj, da se ne boš smesil v javnosti, kajti povem ti, da Durniku se je hotelo še plačati, ako bi hotel še naprej sprejeti tajništvo pri podružničnem odboru. Toraj vidiš, da si res obrekljiv, lažnjiv ter škodoželjen in da ni tvoj namen drugega kakor vse prepri v tako važna društva.

Kar se pa tiče izjave gospodarskega sveta v „Gorici“ št. 16., svetujem istemu, da drugič se ne da voditi za nos od tistih, kateri so bili, so in bodo celej občini izrod. Svetujem tudi, da drugič boljše pregledajo dopise v „Soči“ in „Gorici“, in šele potem naj delajo izjavo. Ako to dobro premislite, menim, da se morate sramovati pred drugimi občinarji. Saj menim, da se niste spremenili kar čez noč iz Pavlov v Savle. Ako se je pa ta nesreča dogodila, obžalujem in povem vam, da v Zabljah ostane vsejedno več prvih.

Resnicoljub.

Deželni zbor.

V. seja

Peta seja deželnega zbora se je vršila včeraj pop. ob 5. uri. Navzoči vsi poslanci razven dr. Tume. — Deželni glavar je naznačil, da zahteva namestništvo za hidrografične

študije v deželi znesek 970 K. Izroči se finančnemu odseku. Bombig stavi predlog za nov deželnozborski volilni red. Štrekelj je staval predlog, naj poljedelsko ministerstvo deli primerna ameriškega se trce kolikor bilfe toliko kolči vsaj za dobo 5 let brezplačno ali v najslabšem slučaju premožnejšim po 3 K, bilfe po 4 K 1000 komadov. Štrekelj je potem staval interpelacijo radi postajenačelnika Wieserja v Gorici. (Interpelacijo priobčimo prihodnjič.)

Bombig je utemeljeval na to svoj predlog: Deželni odbor naj izdela načrt za deželnozborski volilni red, ki naj obsega še novo kurijo, v kateri bodo volili oni, ki dosedaj niso mogli voliti. Indirektna volitev naj se odpravi. Nujnost predloga je bila sprejeta.

Dnevni red:

Dr. Treo je utemeljeval svoj predlog gledé ureditve cestne mreže v deželi. Utemeljevanje in predlog priobčujemo na drugem mestu. Izročen je bil predlog pravnemu in potem finančnemu odseku. — Dr. Treo je utemeljeval svoj predlog gledé zvišanja prispevka za izboljšanje krasovitih travnikov. Predlog in utemeljevanje je na drugem mestu. Predlog se izroči tehnično-ekonomičnemu odseku. — Dr. Faidutti je utemeljeval svoj predlog gledé znanstvenega proučevanja pelagre. Hoče izvesti prof. Neusserja nasvet, naj se napravi mednarodni zavod za znanstveno proučevanje pelagre, in tak zavod naj bi stal v krajih pelagre; nalaga se deželnemu odboru, da stopi v dogovor z vlado, da se napravi tak mednarodni zavod v Furlaniji. — Kot 4. točko dne deželni glavar na dnevni red prošnjo komisije proti pelagri v Gradišču, da naj dovoli dež. zbor svoto 40.000 K za zgradbo zavoda za bolne na pelagri, in letni prispevek naj zviša od 10.000 K na 14.000 K. Odda se tehnično-ekonomičnemu odseku. — Predlog o zgradbi nove vojaške bolnišnice se izroči finančnemu odseku. Zahteva se bolnišnica za 140 bolnikov na južnem delu mesta s stroški največ 340.000 K; načrt ima napraviti deželni stavbeni urad. — Statut deželne kmetijske šole v Gorici se izroči tehnično-ekonomičnemu in šolskemu odseku. — Računski zaključek deželnega hipotečnega kreditnega zavoda za leto 1905. se izroči finančnemu odseku. — Sprejme se zakon zadevajoč ločitev davčne občine Staranc in krajevne občine Tržič. — Deželni stavbeni red se izroči pravnemu odseku. — Potrdi se imenovanje nekaterih deželnih uradnikov, izvršeno izrednim putem.

Potrdi se povišanje deželnega podtajnika v VIII. plačilni razred.

Na dnevnem redu je točka: Odborov sklep, s katerim se je ustanovilo pri dež. hipotečnem zavodu mesto pisarniškega vajenca.

Pri tej točki se je unela zanimiva debata. Štrekelj je rekel, da od naših ljudi se zahteva po 3 jezike, če gre prositi službe za vratarja. Roghella, ki je sprejel v deželno službo za uradnika, pa ne zna slovenski, zna samo laško. Glasoval bo proti. Marani pove, da je kuratorij soglasno predlagal Roghella, in to pod predsedstvom Bolkota, ki sedi na slovenski strani. Pravi, da zna R. oba jezika ter da je rabljiv. Treo smatra za umljivo samo po sebi, da mora znati, kdor vstopi v deželno službo, oba jezika, odgovoren je kuratorij ter apeluje tozadevno na Bolkota in Lapanjo. Lapanja pove takoj, da ko je bilo imenovanje na dnevnem redu, je predlagal, naj se Roghella ne sprejme, ker ne zna slovensko. Na razpolago je bil drug prosilec, ki je bil usposobljen. Egger pravi, da tisti čas, ko je bil on predsednik v dež. hipotečni banki, se mu je reklo, da odgovarja vajenec zahtevam ter da torej zna tudi slovensko. Na to se je oglasil Pajer, rekoč, da ko se mu je predstavil Roghella, ga je on prašal, če zna slovensko. Roghella mu je rekel, da je Lah, slovensko pa zna le „un poeco“. Štrekelj se tu oglasi k besedi ter vpraša glavarja, kaj bi bil rekel slovenskemu prosilcu, ako bi prišel k njemu pa bi mu bil rekel, da ne zna italijansko? Pajer pravi, da ne odgovarja na to, ker je oseben napad. Oglasi se... Bolko. Pravi, da čene „fali“, je Roghella Kraševac. Pravi, da oče in mati znata slovensko, da se mu je zagotovilo, da zna tudi sin, sklicuje se nekaj na Eggerja — ali glavar začne hitro tolmatiti njegove besede laškim poslancem. Točka se potrdi. Proti glasuje Štrekelj.

Potrdi se povračilo bolniških stroškov za umobolno Karolino Klanjšček. — Šolskemu

odseku se izroči prošnja učitelja na deželni gluhozemnici A. Rudeža za povišanje plače. — Ugodi se prošnji ravnatelja deželne gluhozemnice Miroslava Lenardiča za ugotovitev nedokazljivih malih stroškov za dobo od 1. marca 1894. do 31. decembra 1901.

Prihodnja seja bo v torek 5. marca t. l. popoldne ob 5. uri.

Domače in razne novice.

Akademija v spomin Simona Gregorčiča. — Narodna prosveta in Pevsko in glasbeno društvo v Gorici priredita v nedeljo dne 3. marca 1907. Akademijo v spomin Simona Gregorčiča v dvorani Trgovskega Domača.

Vspored: 1. Govor dr. Ivo Šorli. 2. a) Pirnat Stanko: „Naša zvezda“, b) Jak. Aljaž: „Zaostali ptič“, polna zbor. 3. A. Förster: „Njega ni“, oktet možkih glasov. 4. A. Nedved: a) „Srcé sirota“, b) „Njega ni“, sopran solo, poje gospica Klementina Hrovatin, spremlja na klavirju Ciril Eržen. 5. Deklamacija: Gregorčičeve pesmi, deklamuje g. E. Klavžar. 6. a) Risto Savin: „Predsmrtica“, b) A. Nedved: „Pogled v nedolžno oko“ tenor solo, poje g. Viktor Črnko, spremlja na klavirju g. Ciril Eržen. 7. H. Volarič: a) „Izgubljen cvet“, možki zbor s kvartetom, b) „Čolnčku“, možki zbor. 8. J. Michl: „Človeka nikar“, bariton solo, poje g. Ivan Bevk, spremlja na klavirju gosp. J. Michl. 9. A. Nedved: „Nazaj v plavski raj“, mešan zbor. Pevovodja gosp. J. Michl.

Začetek ob 8. uri in pol zvečer.

Vstopnice se prodajajo v prodajalnici gosp. A. Gabrščka v Trgovskem Domu in gosp. A. Jeretiča, Semeniška ulica, na dan koncerta od 7. ure in pol naprej pri blagajni.

Cena sedežev v parterju: I-II. vrste 3 K, III-V. vrste 2 K, VI-X. vrste 1 K 50 v, na galeriji I. vrste 3 K, II. vrste 2 K, III. vrste 1 K 50 vin. Stojišča 1 K, dijaki, vojak-nečastniki in člani slov. pevskih društev 50 vin.

Ker je čisti dobiček namenjen za Gregorčičevo ustanovo, se preplačila hvaležno sprejemajo.

K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Opazka: Dvorana bo med proizvajanjem zaprta.

Dr. Ivo Šorli je iz prijaznosti sprejel odlično prvo točko sporeda slovesne akademije, ki ima jutri počastiti spomin Simona Gregorčiča. Dr. Ivo Šorli je ne le eden najpribojnejših slovenskih pripovednih pisateljev, nego sam tudi lirski pesnik in sin ravno tistega jasnega gorskega sveta, ki je podal Simonu Gregorčiču najlepše motive njegovih večnolepih poezij. Jutrišnji slavnostni govornik je bil še priča onega živega ognja, ki je vplamenel, ko so te poezije šle kakor svetla zarja v vse sloje slovenskega naroda ter ogrevale srca in mogočno probujale rodoljubje. Naše društvo Prosveta ni moglo povabiti koga drugega, ki bi bil enako poklican, da uvede slovensko občinstvo vseh stanov, vseh slojev, ki se zbere jutri v krasni dvorani Trgovskega doma, da počasti spomin umrlega pesnika, v pravo slovesno razpoloženje in nam še enkrat pred oči pozove pomen in odličnosti njegovih poezij.

„Človeka nikar!“ je naslov znamenite Gregorčičeve pesmi, ki je ena najlepših, kar jih premore lirski literaturo vseh narodov in vseh časov. Ta pesem je iskrena molitev pesnikova, ko zre v prirodo, to veliko delavnico stvarjenja, kjer se snovi v večnem času in v neizmernem prostoru neprestano prenavljajo in premlajajo. V tem slovesnem čustvovanju zaskeli krvava rana, ki so jo pesnikovemu srcu zadelo britkosti človeškega življenja, in izvije se mu z bolestnim glasom prošnja do Stvarnika: Človeka nikar! To molitev, to razpoloženje izraziti z glasbo, je smela, velika, dostojna naloga. Pevovodja našega Pevskega društva, gospod J. Michl, odlični učenec mojstra Dvořaka, je uglasbil to pesem za bariton-solo s spremljevanjem glasovira ter svoje delo poklonil jutrišnjemu večeru, ki naj pokaže, kako goriški Slovenci znajo čislati slavnega svojega pesnika. Gospod skladatelj je že s svojimi dosedanjimi skladbami dokazal svojo odlično usposobljenost, in brez dvojbe bo naš priljubljeni baritonist gosp. Bevk s svojim krasnim glasom primerno prednašal ujemajoče se besede in čustva pesnika in skladatelja.

Za pot. knjižnico „Adrija“ je darovalo slav. županstvo v Mirnu 20 K in slav. mestno žu-

panstvo v vipavskem Sv. Križu 10 K. Srčna hvala!

Krajni odbori po deželi se pridno snujejo. Veselje je gledati to novo živahno gibanje. Pričakujemo, da se osnujejo v kratkem času odbori še v onih občinah, kjer jih sedaj še ni, ali ako so se že osnovali, naj se to naznani nemudoma izvrševalnemu odboru.

Brosura „Narodno-napredna stranka na Goriskem“ se je danes razposlala. Kdor hoče imeti še kaj iztisov, naj se kar oglasi ter naznani število.

Bolko je govoril. — Včeraj se je dogodil čudež v goriskem deželnem zboru — Bolko je govoril. Posegel je v debato. Dolgi 6 let je molčal, le tuintam je imel kako poročilce o kakem zalogu. „Pedeset tavitent štirinadeseti“... je bral včasih; na laški strani so se mu smejali. Včeraj je bil v škripcih. Šlo je za vajenca pri dež. hipotečnem zavodu, sina poštnega upravitelja v Gorici, kateremu je največ on pripomogel, da je sprejel v deželno službo. Bolko pač vozi pošto po Vipavskem. Zakaj se je potegoval zanj, je jasno. In potegoval se je zanj proti slovenskemu prosilcu. — Govor je bil žalosten. V škripcih je bil Bolko, sam ni vedel, kako in kaj — začel pa je vendar: „Če na falim, je Roghella Kraševac“, in pri vsej sili je hotel, da zna Roghella slovenski; pa dobro ve, da ne zna, ker ga v dež. hipotečnem zavodu izprašuje, če se je že naučil kaj slovensčine! Nastop Bolkotov je bil klavarn, in da ne skonča skrajno klaverno, mu je pomagal Pajer, ki je kar prerezal besedovanje ter začel tolmatiti njegov „govor“ laškim poslancem. Bolko je bil rešen, „faliv“ pa je močno, da se je oglasil. Kako je „faliv“, je čutil tudi njegov prijatelj Grča, ki je precej glasno vzdihnil: „Oh, da bi vsaj molčal!“

Ali zna Roghella slovensko ali ne? — Poslanec Štrekelj je rekel v včerajšnji seji dež. zbora, da vajenec pri dež. hipotečnem zavodu Roghella ne zna slovenski. Marani, Egger in Bolko so se trudili dokazati, da zna. Da ne zna, je povedal tudi Lapanja, ki je član kuratorija dež. hipotečnega zavoda, ter je bil proti njegovemu imenovanju, kakor je rekel (Marani je povedal, da ga je sprejel kuratorij soglasno!) Da ne bo nobenega dvoma, se je oglasil glavar ter povedal, da Roghella ne zna slovenski. „Un poeco“ — nič!

Mi vemo, da Roghella še danes ne zna nič slovenski. In taki ljudje dobivajo z lahkoto deželne službe pri nas. In še celo Slovenci jih protežirajo. Pač skrajni čas, da izginejo klerikalci z važnih mest v dež. odboru in dež. hipotečni banki!

Skrajno podol sastavek pod zaglavjem „Čemu se rabijo službeni dopusti v Gorici“ — priobčuje današnja „Gorica“. Zaletava se v g. prof. Seidla na pobalinski način. Zakaj ima g. profesor dopust, tega ne ve „Gorica“; vsaj iz sestavka se mora to posneti. Radi tega ostane denunciacija brezuspešna, kar naj vzame „Gorica“ na znanje v svojo žalost! — Lažejo celo, da ga je postavil Gabršček za namestnika pri „Soči“ za časa svojega bivanja v Afriki. Gabršček ne potrebuje v uredništvu nobenega namestnika. Tako, kot je sedaj pri „Soči“, je vedno, tudi kadar je Gabršček doma! G. profesor ne stoji prav v nobeni zvezi s političnimi članki v „Soči“. Nesramni ovaduh! naj razmislijajo rajši, kako znajo zlorabljati klerikalni profesorji dopuste za podlo gonjo proti naprednjakom ter kako zlorabljajo klerikalni profesorji in učitelji še na drug način svoje službe. Preveč jim prizanašamo — bo treba zopet govoriti; če koga potem kaj zadene, naj se zahvali „Gorici“.

Tombola v Št. Petru v prid Gregorčičevemu spomeniku. — Odbor pevsko-izobraževalnega društva „Prešeren“ v Št. Petru pri Gorici je v svoji seji dne 24. m. m. sklenil, da napravi javno tombolo, katere čisti dohodek se odda za S. Gregorčičev spomenik. Po tomboli bo velika ljudska veselica s tekmovalnimi pevskimi zbori; pesmi bodo peli vsi zbori ene in iste, sodila pa jih bo strokovna jurija, pesmi izbere odbor društva. Cenjena bratska društva dobe v kratkem povabila, v katerih bode vse natančno popisano; ako se zadostno število odzove, da napravi društvo spominske kolajne in diplome. Tombola in veselica se bode vršila meseca julija. Toliko na znanje cenjenim bratskim društvom. — Odbor.

Smrtna kosa. — Dne 27. pr. m. je umrl g. Aleksander Mahorčič, posestnik v Motovunu. Pogreb je bil včeraj.

Slovenske uslužbenke odslovljajo na državnem kolodvoru. Sedaj so jih zopet nekaj odslovili edno zato — ker so Slovenci.

Kakor smo že poročali, je rekel postaje-načelnik Wieser, da odstrani v par mesecih s kolodvora vse slovenske uslužbenke, katere le more odstraniti.

Pa že storimo korake, da bo konec tudi Wieserjevega sovraštva do Slovencev.

Klerikalci in naša ljudska stranka. — Neusmiljeno jezi klerikalce to, da se je narodno-napredna stranka na Goriškem reorganizirala tako, da je postala prava ljudska stranka. Smešiti jo hočejo — pri tem pa kažejo lo svojo jezico in svoje sovraštvo do ljudstva, katerega bi klerikalci nikdar ne pripustili do besede. V naši stranki pa prihaja do besede prav ljudstvo, pri nas velja prav ljudska volja. — Ljudstvo to prav dobro ume, zato pa se kaj pridno snujejo po deželi-krajni odbori, in ljudstvo se z vedno večjo unemo oklepa obeh naprednih listov „Soča“ in „Primorca“, ki sta pravi ljudski glasili. Tu se zrcali ljudska volja, tu se naštevajo ljudske težnje, po tej poti se opomore težavam, ki tarejo našega kmeta, le tako se more res uspešno delovati za ljudstvo. Klerikalci se zaganjajo v ljudsko stranko z vso silo, ker se je bojijo. Najbolj smešni pa so takrat, kadar grozijo, zmerjajo nas z „liberalci“ ter „brezverci“. To delajo, da bi koga odvrgli iz naših vrst, ali nikdo se ne da speljati na ta lim. Mi nismo „liberalci“ in nismo „brezverci“, smo pa naprednjaki, in znano je, da so naprednjaki bolj s kristjani od klerikalcev. Torej naj le kričijo, mi gremo naprej v vrstah prave ljudske stranke z zastavo, na kateri je zapisano: delo za ljudstvo!

Državni kolodvor v Gorici se razširi, in sicer proti Solkanski cesti pred kolodvorom; širši bo prostor za 25 m.

Za preostale ponesrečencev na parniku „Imperatrix“ bo v goriškem gledališču dne 10. t. m. do-brodelna predstava.

S. Cerkijanskoga je danes v „Gorici“ nesramen dopis o g. Rojcu glede razsodbe cerkijanske okrajne sodnije. — Zadnja beseda še ni izgovorjena. Ker so klerikalci spravili to v javnost, bomo govorili tudi mi o svojem času o tej reči. Kosmač naj se le pripravi. Pokaže se jasno, kdo je čist in kdo kosmat!

Husarji v Gorici. — Pred kratkim smo poročali po drugih listih tudi mi, da pridejo v Gorico husarji, baje še to pomlad. Ali to je naravnost nemogoče, saj ni na razpolago nobene vojašnice za konjenike. Treba najprvo napraviti vojašnico, potem šele morejo priti novi vojaki v Gorico. Vojašnice pa se ne postavljajo kar čez noč.

Pasivna rezistenca na železnica traja dalje. Pogajanja na Dunaju niso imela še ugodnega uspeha. Ministerstvo pravi, da tržaskim uslužbencem ne more dovoliti povišanja stanarine, ker se izvede baje kmalu pomožna akcija za skupno osvoje; poleg dovoljenega povišanja plače bi se dala enkratna podpora tudi za Gorico in Jesenice. — Južna železnica obljublja 10% poviška delavcem, zboljšanje da tudi uradnikom. Pogajanja se nadaljujejo. —

Sestavek o Čitalnici v Dol. Vrtojbi in znanem dopisu smo morali radi nujnejšega gradiva odložiti za prihodnjo številko.

Splošna in jednaka volilna pravica pa klerikalci. — Klerikalci kričijo po svojih listih, kako da so bili naprednjaki proti uvedbi splošne in jednake volilne pravice Slepriji! Naprednjaki so se oglašali le proti krivicam, katere so pretile z uredbo volilne reforme in katere so res tudi prodrle v veliko škodo Slovencev, za volilno reformo pa smo se mi že zdavnaj izrekli. V goriškem deželnem zboru je bil napredni poslanec Štrekelj tisti, ki je v zadnjem zasedanju leta 1905. sprožil akcijo za volilno reformo. Potem še le se je zganila zbornica ter se izrekla za volilno reformo. In po takem dejstvu se drznejo klerikalci trditi še vedno, kako da so bili naprednjaki proti splošni in jednaki volilni pravici. Klerikalci so pač lažnjivci, o katerih velja naroden rek: desetkrat zevne, enajstkrat se zlaže.

Nova podzemeljska jama. — Pri Nabrežini so našli krasno podzemeljsko jama. Jama leži na občinskem svetu. Županstvo je dalo jama zapreti ter se obrnilo do tržške podružnice Slov. plan. društva, da jama preišče, kar se zgodi 10. t. m.

Menažerija. — V Gorico je dospela velika Bergova menažerija. Otvori se jutri na izvoznem trgu ter ostane v Gorici le 5 dnij. Nahaja se na potu iz Vidma v Trst.

Sokol v Žalcu razvije 2. rožnika t. l. slovesno svoj prapor. Na to prireditve, ki bo spojena z veliko ljudsko veselico, se že danes slavna društva opozarja in jih prosi, naj se na to redko slavnost blagohotno ozirajo.

Padel je 6 m globoke Miha Žvokelj iz Ajdovščine ter si pretresel možgane, da se še sedaj ni zavedel. Leži v goriški bolnišnici.

Uboj. — Pred poroto v Ljubljani je bil obsojen 28-letni Ivan Pelhan s Kovka na 3 1/2 leta v ječo, ker je krčmarja A. Vidmarja, ki ga je stiral iz krčme, z nožem zabodel pod pazduho, da je kmalu na to umrl.

Izpred sodnije. — Obtožena sta bila 27 letni Karol Lenardič iz Gorice in železniški delavec Fr. Stanošek iz Poljčan, da se je Lenardič zagnal s hudobnim namenom proti nekemu Smrekarju, ter da je padel Stanošek po Lenardicu. Razprava o tem se je že vršila v avgustu in je bil obsojen Lenardič na 3, Stanošek pa na 2 meseca ječe. Vsled ničnostne pritožbe se je vršila sedaj nova razprava, pri kateri sta bila oba oproščena.

Slabo je prišlo včeraj v ulici Municipio nekemu 18 letnemu A. Pipanu z Vipavskega. Padel je nezavesten na tla. Mestni stražnik, ki je to videl, ga je spravil v voz ter peljal k usmiljenim bratom po zdravniško pomoč.

Javni ples v Vrtojbi priredi mladina dne 7. aprila t. l. Svirala bo Sokolska godba iz Prvačine, broječa 13 mož.

Odprti lekarni. — Jutri popoldne bosta odprti v Gorici lekarni Gironcoli-Gliubich.

Pomočna služba v lekarnah. — V času od 3. do 10. t. m. bo pomočna služba v lekarnah Gironcoli-Gliubich.

Listneca. — „Svobodni glasovi“ — pridejo na vrsto. Pozdrav. Le pišite naprej!

Opozorjamo na današnjo prilogo narodne trdke Žnidaršič & Valentič.

Opozorjamo na oglas narodne trdke Pregrad & Černetič.

Pozor! Samo Tempeljev in Styria-vrelec sta postavno zavarovana kisl studenca! Vse druge izdelke, kateri ne nosijo znamenja „Tempeljev“-vrelec ali „Styria“-vrelec ter se nahajajo kot ponarejeni v trgovinah, naj se ne sprejema.

Oskrbništvo Rogaških vrelec.

Trgovska - obrtna in gospodarske vesti.

Trgovsko-obrtno društvo vabi gg. društvenike in prijatelje društva k prijateljskemu sestanku danes točno ob 8 1/2 uri zvečer v hotelu „Pri Pošti“ v rezervirani dvorani. Predaval bo g. dr. Puc.

Izkaz posredovalnice slovenskega trgovskega društva „Merkur“ v Ljubljani. — V službo se sprejme: 2 poslovodja, 1 knjigovodja in korespondent, 7 pomočnikov mešane stroke, 3 pomočniki specerijske stroke, 3 pomočniki manufakturne stroke, 1 pomočnik železninarske stroke, 3 pomočniki modne in galanterijske stroke, 1 kontoristinja, 2 blagajničarki, 5 učencev. — Službe iščejo: 3 knjigovodje in korespondent, 2 kontorista, 12 pomočnikov mešane stroke, 6 pomočnikov specerijske stroke, 2 pomočnika manufakt. stroke, 2 pomočnika železninarske stroke, 10 kontoristinj, 4 blagajničarke, 4 prodajalke. — Posredovalnica posluje za delodajalce popolnoma brezplačno, za delojemalce proti mali odškodnini.

Mednarodna zveza kmetijskih zadrug se je ustanovila s 1. januarjem 1907. K isti spadajo kmetijske zadrug v Avstriji, Italiji, Nemčiji in Švici, skupno približno 24.000 zadrug. Prvo zborovanje te mednarodne zveze kmetijskih zadrug se bode vršilo v tekočem letu meseca majnika na Dunaju ob priliki mednarodnega kmetijskega kongresa. V načelstvu zveze so: generalni zastopnik tajni svetnik Haas v Darmstadtu (Nemčija), generalni zastopnik baron dr. Störck na Dunaju, poslanec profesor Faineri v Piačenci (Italija) in nacionalni svetnik Jenny v Brnu (Švica). Ker je bil izvoljen predsednikom zveze tajni svetnik Haas, je sedež iste v Darmstadtu.

Razgled po svetu.

Na dan volitve v državni zbor. — Rudarji v Toplicah na Češkem so sklenili na dan volitve v državni zbor praznovati. Če podjetja ne dovolijo tega, zapustijo sami delo, da se morejo vsi udeležiti volitev.

Zakon o volilni dolžnosti. — Iz Brna poročajo, da je sprejetje zakona o volilni dolžnosti v moravskem deželnem zboru zagotovljeno. Napravljen je zakon po vzoru onega iz nižjeavstrijskega deželnega zbora. Nujni predlog je sprejet.

Shod zaupnikov v Kozini. — 28. pr. m. se je vršil v Kozini shod zaupnikov, da se posvetojuje o kandidaturi za slovenski istrski okraj za prihodnje državnozborske volitve. G. Slavoj

Jenko je predlagal prof. Mandiča ter omenjal zasluge, ki si jih je stekel za Slovence in Hrvate. Prof. Mandič je bil soglasno proglašen kandidatom. Sprejeta resolucija se glasi: „Na zaupnem. shodu dne 28. febr. 1907. v Kozini zbrani državnozborski volilci naglašajo, da je dosedanja lepa vzajemnost med Hrvati in Slovenci življenska potreba slovenskega in hrvatskega naroda, da treba to slogo tudi nadalje skrbno negovati, da je vsakega pravega rodoljuba dolžnost upreti se z vso odločnostjo kakoršnemu si bodi prizadevanju v protivnem smislu in da se naj to načelo izrazi posebno sedaj, ko je voliti državnozborskega poslanca po novem zakonu.

V štajerskem deželnem zboru je utemeljeval posl. Robič predlog Slovencev, naj se uvede za deželni zbor splošna volilna pravica ter naj se osnuje narodno-jednotna volilna okrožja. Baron Rokitsky je utemeljeval predlog za uvedbo volilne dolžnosti. Posl. Resel je zahteval odpravo virilnih glasov in kurije veleposestnikov.

Zabavno, podporno in izobraževalno društvo „Zvezda“ na Dunaju vabi k zabavnemu večeru, katerega priredi v nedeljo dne 3. sušca 1907 v dvorani E. Schwarz (prej Matalloni) I. Auerspergstrasse 6 (oziroma I. Doblhofgasse št. 9).

Poljaki in papež. — Pruski Poljaki izročijo papežu petico za pouk veronauka v poljščini. Peticija ima 100.000 podpisov. — Ne verjamemo, da bo kaj pomagalo! Nemška tiranija je Vatikanu najbrže ljubša od pravice Poljakov.

Štrajk v tržaški prosti lukl. — Delavci za nakladanje in skladanje tovorov z ladij v Trstu so postavili delo, ker so nastale difference glede plače med nosilci premoga in gospodarji.

Na smrt je obsojena v Banjaluki kmetica Janja Stojakovič, ki je zadavila svojo taščo.

Stanovanje v najem.

S 15. marcem se odda v najem stanovanje, obstoječe iz dveh sob, kuhinje in podstrešja. Voda v hiši.

Potrebna pojasnila daje lastnik

gosp. P. Gotič, Raštelj, št. 32.

Božjast.

Kdor trpi na božjasti, krčih in drugih nervoznih boleznih, naj zahteva knjižico o teh boleznih. Dobiva se zastoj in fraško v priv. Schwann - Apoteke, Frankfurt a. M.

Ceniki zahtevano brezplačno.

Samo pet dni se mudi v Gorici

na poti iz Vidma v Trst, od nedelje dne 3. marca do vštetega četrтка dne 7. marca na

izvoznem trgu, tekališče Josipa Verdi,

M. Berg - ov

znameniti gledališčni zverinjak (menažerija) in karavana zveri. Specijaliteta: KROTENJE ZVERI. Največje uprizoritive krotjenja zveri na svetu, v svojem za to postavljenem velikanskem šotoru, kjer je prostora za 3000 ljudi. — Lastna razsvetljava. — Lastna godba. Nastop 3 krotilk in 2 krotilcev zveri I vrste svojimi imenitno ukrotenimi lev, tigr, volkovi, hijenami, medvedi, severnimi medvedi. Raznovrstne zveri in živali iz vseh delov sveta.

Zanimivo! Senzacionalno! — Serpentski ples v kletki levov. Medvedja boritev z ameriškim medvedom „Pepi“.

Prijatelji športa za borenje so vabljeni, da se udeležijo!

Vsak dan 2 veliki predstavi krotjenja in krmljenja.

Ob 4. uri popoldne in ob 8 1/2 zvečer.

V nedeljo 3 velike predstave. Začetek ob 4., 6., in 8 1/2 zvečer.

Zvečer ob 8 1/2 velika gala — predstava.

Serpentski ples v kletki levov. — Medvedja boritev. — Nastop vseh krotilk in krotilk zveri, in krmljenje zveri.

Cene podnevi: stol K 1-45; I. prostor K 1-20; II. prostor 80 vin.; III. prostor 40 vin. Cene zvečer: stol K 1-75; I. prostor K 1-50; II. prostor K 1-—; III. prostor 50 vin.

N. B. Zverinjak (menažerija) je bila v tu — in inozemstvu obiskana od visokih oseb i. dr. tako od njegove c. kr. Visokosti vojvodov Toskanskih, Veličanstva kralja Saksonskega in Italijanskega s spremstvom, Nj. kr. Visokosti princa Monfetti, kakor tudi Nj. kr. Visokosti Bavarskih princev. Menažerija je priznana od slovečih avtoritet, kot menažerija prve vrste in da vsakdo kdor jo poseti se izrazi laskovo o njej.

Na mnogobrojni obisk vabi

ravnateljstvo: M. BERG.

Konji za klanje se kupujejo po najvišji dnevni ceni.

V najem

== za dobo pet let ==

se odda takoj graščinski vrt s stanovanjem pri dolnjem gradu v Rihembergu.

Vrt obsega približno 1 oral travnika s sadjem in njivami s trtami.

Natančne pogoje se izve pri

g. Ž. Furlani-ju v Rihembergu (Britof.)

Za notarijat v Sežani išče se izkušenega pisarja.

Dopise na

„C. kr. notarijat v Sežani.“

A. vd. Berini

Gorica, Šolska ulica št. 2.

velika zaloga ==

== oljkega olja

prve vrste

najboljših tv-dk iz Istre, Dalmacije Molfette, Bari in Niz

s prodajo na drobno in debelo.

Prodaja na drobno: Kron —96, 1'12, 1'20, 1'36, 1'44, 1'60, 1'80, 2'—, za luči po 80 vin.

Na debelo cene ugodne.

Pošilja poštrine prosto na dom. Posodo se pušča kupcu do popolne vporabe olja; po vporabi se spet zamenja s polno.

Pravi vinski kis in navaden. Zaloga mila in sveč.

Cene zmerne.

FERNET-BRANCA

edini lastniki načina za izdelovanje,
je najbolj učinkujoča želodčna grenčica sveta!

Neizogibno potrebno v vsaki družini!
Dobiva se v vsaki boljši delikatesni trgovini in v vsaki kavarni.

Naznanilo.

Podpisani uljudno naznanja gg. odjemalcem ledu in sl. občinstvu, da je oddal zalogo za prodajo kristalnega ledu za Gorico in okolico gosp. Josipu Rovnu v Gorici, Stolni trg št. 9., kjer se oddaja led celo leto v poljubnih množinah in po zmernih cenah.

Cenjene gg. odjemalce in sl. občinstvo uljudno prosim, da se vsa naročila, kojih ne izvršujem direktno iz svoje tovarne, gori navedeni zalogi blagovolila poveriti pročila.

Z odličnim spoštovanjem

Avgust Tanner — Gorica

„Prva goriska tovarnica kristalnega ledu“.

Podpisani uljudno naznanjam gg. odjemalcem ledu in sl. občinstvu, da mu je poveril gospod Avgust Tanner, lastnik „Prve goriske tovarnice kristalnega ledu“ prodajo in zalogo istega za Gorico in okolico.

Led se oddaja iz moje ledenice v Gorici na Stolnem trgu št. 9 v poljubnih množinah in zmernih cenah. Redna naročila izvršijo se prosto na dom gg. odjemalcev.

Gg. mesarjem, kavarnarjem, gostilničarjem in konsumentom ledu sploh, se za cenj. naročila priporočam s zahtidom najtočneje in skrbne postrežbe.

Z odličnim spoštovanjem

Jos. Rovn

Agencijsko & komisijsko podjetje
Gorica, Stolni trg. št. 9.

Božidar Božič

pek in sladčičar

Sv. Lucija ob Soči

Priporoča različne fine likérje, vino
v steklenicah itd. itd.

Adolf Fey

urar in optiker

na voglu Tekališča Frana Josipa in Via Leoni
v GORICI

Vsprejema poprave ur in optičnih predmetov vseh vrst.

Zaloga žepnih, nazidnih ur budilk vseh vrst
in optičnih predmetov.

Za vsako uro se jamči 1 leto.

Mlin na vodo,

žaga, ali drugo vodno moč z visokim
slapom želi vkupiti proti gotovini ali

s 5% obresti.

Ponudbo naj se blagovolijo naslo-
viti na:

Ante Pirnat, kancelist,

— TRST —

Veliki Trg. — Hotel Garni.

Zdaj pa vem!

Najcenejša trgovina!

Reklamne cene
brez konkurence!

Ako po ceni nakupimo blago,
se nam denar prihrani bo!

Zatorej **pojdemo vsi** v novo trgovino

Anton-a Bohinski

v Gorici, Corso G. Verdi 35. nasproti hotela „Central“,
tam dobimo najnovejšo voljeno blago za ženske obleke, zelo močne cefirje in kambrik,
najlepsi batist in satin v krasnih vzorcih, sukno za moške obleke itd.

Po zares zelo nizkih cenah!

POTNIKI V AMERIKO

Pozor!

Pozor!

Kdor hoče dobro in hitro potovati s francoskimi parobrodi do Havre
v Ameriko, naj piše pred odhodom od doma za pojasnila na našo
najstarejšo firmo

Zwischenbart, Basel (Švica) Centralbahnhofplatz 9.

Za dobro in hitro ekspedicijo se garantira.

Pozor!

Ugodna spomladanska prilika!

Kolesa v največji izbiri z enoletnim jamstvom
od K 90.— naprej. Kolesarske potrebščine; izvrstne
zračne cevi po K 3.—. Fini plašči od K 5.50 naprej.
— Acetilen-svetilke od K 2.40 naprej. — Komusi za
„Freilauf“ z bremzo od K 14.— naprej. — Masivne
pumpice na nogo, iz litega železa, od K 1.60 naprej.
— Zvonci od 30 vin. naprej. — Držaji od 30 v. naprej.
— Strešice proti blatu iz kovine ali lesa po K 2.40
za garnituro. — Jeklena prevrtna platišča po K 1.80.
— Pnjak-lak po 50 vin., — hupe od K 1.70 naprej.
— Osti, komusi, okovi za osti različne velikosti se vedno
v zalogi.

Vse potrebščine za motorje in avtomobile, po-
pravila, ponikovanje, emajliranje se v lastni delavnici
najtočneje in po nizki ceni izvršuje.
Zahtevajte naš obširni cenik, kateri se vsak dan
razpošilja.

Razpošiljalna trdka za kolesarsko industrijo:
Dunaj, I, Stubenring 6.

Pozor!

Zalogo vina in žganja

ima T. pl. MADEYSKI v Solkanu št. 326 pri mitnici blizu novega kolodvora

V zalogi ima v veliki izbiri domača, vipavska, briska, furlanska,
istrska in dalmatinska vina kakor tudi domače in istrsko žganje zanesljivo
pristno. — Na zahtevo pošiljam uzorce vina in žganja. — Naročila pošiljam
tudi po železnici in v Gorico in bližnje okolice s svojim voznikom.

Postrežba točna in cene zmerne.

Se priporočam gg. trgovcem, gostilničarjem in zasebnikom.

Spoštovanjem

T. pl. Madeyski.

Naslov pismom: T. pl. Madeyski, Gorica IV.

+ Julij Reddersen +

Via del Torrente št. 25. — Telefon št. 831
v Trstu.

Kirurški predmeti, ortopedični aparati, moderci, umetne roke in noge,
brglje, pasovi za kilo, elastični pasovi in nogavice, elektroterapevtske priprave
aparati za umetno dihanje.

Zaloga priprav za obveze,

izdelkov iz gumija in nepremočljivega sukna.

Se dobiva v vseh lekarnah.

Najboljše zdravilo proti

Se dobiva v vseh lekarnah.

— REVMATIZMU in PROTINU —

je liker Godina

izdelan v Trstu v lekarnah Rafael Godina, lekarna „Alla Madonna della Salute“ pri Sv. Jakobu; Josip Godina,
lekarna „All' Igen“, Via del Farneto 4.

ena steklenica K 1.40. Iz Trsta se ne razpošilja manj nego 4 steklenice proti povzetju ali naprej posilnim zneskom K 7.— prosto poštino.

Delniška družba združenih pivovaren Žalec in Laški trg

— priporoča svoje —

izborna pivo v sodcih in v steklenicah.

Zaloga v Gorici na Kornu štev. 13.

POZOR, GOSPODJE IN GOSPODIČNE!

V svoji lekarniški praksi, ki jo izvršujem že več nego 30 let, se mi je posrečilo iznajti najboljšo sredstvo za rast las in proti njih izpadanju. — KAPILOR štev. 2. povzroča, da postanejo lasje dolgi in gosti, od tranja prahaj in vsako-kožno bolezen na glavi. Naročila naj bi si ga vsaka družina. Imam premnogo zahvalnic in priznanje. Stane poštnice prosto na vsako pošto lonček 3 K 60 vin., 2 lončka 5 K.

Naroča naj se samo od mene po⁴ naslovom:

= Peter Jurišić, =
lekarnar v Pakracu štev. 69 v Slavoniji.

POZOR, GOSPODJE IN MLADENIČI!

V svoji lekarniški praksi, ki jo izvršujem že več nego 30 let, se mi je posrečilo iznajti najboljšo sredstvo za rast brk, brade in las, proti izpadanju brk in las in to je KAPILOR št. 1. Omogoči, da lasje in brke postanejo gosti in dolgi, odstranjuje prhljaj in vsako drugo kožno bolezen glave. Naroči naj si ga vsaka družina. Imam mnogo priznanje in zahvalnic. Stane franko na vsako pošto 1 lonček 3 K 60 vin., 2 lončka 5 K.

Naročajte samo pri meni pod naslovom:

PETER JURIŠIĆ,

lekarnar v Pakracu štev. 69 v Slavoniji.

Šivalni stroji SINGER

za vsakoršnokoli rabo

se vdobé izključno le pri nas; isti ne služijo samo v obrtniške svrhe, pač pa za vsako domače šivanje.

Pazi naj se, da se vkupuje le v naših trgovinah.

Vse naše trgovine je spoznati po tem-le znamenju.

Družba Singer Anonimno društvo šivalnih strojev
v Gorici na Travniku štev. 5.

Cepiči vinorodne šole Št. Polo pri Trziču

Priporočam krepke in jako korenite, v rumeno ribolo, glerio garganijo in kraški teran cepljene 50—150 cm dolge mladike.

Adolf Gemmrig.

Nežnočutnim in vestnim materam!

Dandanes se rabi pri otrocih le otročje mazilo

„Babymira - Creme“

mesto trosilnega praška. Učinek presenetljiv. Priporoča se tudi odraslim pri razpokanih, prejahanih mestih ali od potu obarvanih koži. Dobiva se v vseh lekarnah. Cena jedne škatlice 60 vin. Pošilja po pošti 5 škatelj za K 3-20 poštnine prosto izdelovalec: H. Brodžovin, lekarnar v Zagrebu štev. 87.

Eksport Mizarska zadruga Eksport

v Gorici — Solkanu

vpisana zadruga z omejenim jamstvom

tovarna s strojevnim obratom na parno in vodno silo naznanja, da izdeluje

najrazličnejša pohištva
vseh slogov

ter sprejema v delo vsa večja stavbena dela.

Podružnica v Trstu Via di Piazza vocale 1. Podružnica v Splitu. Zastopstvo v Orjentu.

Cene zmerne, delo lično in solidno.

Postavno zavarovano!

Vsako posnemanje se kaznuje!

Edino pristen je samo **Thierry-jev balzam**

z zeleno zavo. 12 malih ali 6 dvojnatih steklenic ali 1 velika specialna steklenica s patentovanim zamaškom K 5.—.

Thierry-jevo Centifolijno mazilo proti vsem, še tako zastarelim ranam, vnetjem, itd. 2 lončka K 3 80 pošilja le proti predplačilu zneska ali povzetju.

Obe domači sredstvi sti naj-o ji, povsod znani in starodavni.

Naročila naj se naslovi:

Lekarna A. Thierry v Pregradi pri Rogatcu Slatini. Zaloga skoro v vseh lekarnah. Brošure s tisočerin. originalnimi zahvalnimi pismi zastoj in poštnine prosto

Schicht-ovo MILO

je najboljšo!

Prihrani denar čas in delo, — Ne trga perila, — Prihrani skrč, — Trud in zdravje.

Po vasi, po mestu je šla govorica, da čaram, jaz, brhka in pridna perica. Ej, res je, da čara Schichtovo milo, Zato imam belo in celo perilo.

Električna žepna svetilka.

Najboljši fabrikat

3-delna baterija, 4 1/2, volt

K 2 50,

z reflektorjem K 3 50

proti povzetju.

Heinrich Weiss,

Dunaj XIV./3. Sechshauserstr. 5/5.

Zaščitna znamka: „Sidro“ Liniment. Capsici comp.

Nadomestek za

Anker-Pain-Expeller

je splošno priznana kot izvrstno bol blažujoče mazilo in so dobro uporabljajo pri prehlajenjenih; cena 80 vin., K 1 40 in K 2 se dobiva v vseh lekarnah.

Pri nakupovanju tega povsod priljubljenega domačega sredstva, naj se jemlje le originalne steklenice v škatljah z našo zaščitno znamko „SIDRO“ potem se je gotovo prejelo originalni izdelek.

RICHTERJEVA LEKARNA

k „zlatem levu“ v Pragi

Elisabethgasse štev. 5 nova.

Dnevno razpoložljive.

Vendar enkrat zastoj,

Zabeležite si našo tvrdko.

razpošilja tvrdka

Pregrad &

Černetič

v Gorici

uzorce vsakovrstnega blaga

sukno za gospode,

zelo po ceni.

Lepo novomodno volneno blago

za ženske obleke

v največji izbiri.

Krasni uzorci za letne bluze,

so ravno kar razstavljeni

v „Trgovskem domu“.

Razpošilja se blago

po pošti

franko na vse kraje.